

Zaterdag

den 3 October.

FRANKFORT, den 29sten September.

Berigten uit Teplitz, van den 21sten, melden, dat Hunne Majesteiten de Keizer en de Keizerin van Oostenrijk het merkwaardige van die stad in oogenschouw namen. In den namiddag van dien dag heeft de Koning van Saksen een bezoek bij den Keizer afgelegd.

Den 25sten is de Koning van Saksen op het zomerpaleis bij Pillnitz teruggekeerd.

Den 24sten is Prinses Louise van Saksen, ingevolge uitnoodiging van de Keizerin van Oostenrijk, naar Teplitz vertrokken. Allen, die van daar terugkeeren, kunnen geene woorden genoeg vinden, om de pracht en luister der Keizerlijke hofhouding te roemen.

Daar de Keizer van Rusland nog voor zijne aankomst te Teplitz zijne zuster, de grootvorstin Anna, Kroonprinses der Nederlanden, te Erpingsheim bezoeken wil, vermits hare gezondheid de reis naar Teplitz niet schijnt toe te laten, zoo zal Z. M. waarschijnlijk niet voor den 25sten of 26sten in die stad aankomen. Met de komst des Keizers zullen eerst de groote feestvieringen te Teplitz eenen aanvang nemen.

— Volgens brieven uit Praag werden de vorstelijke personaadjen, welke te Teplitz komen, ook in die stad verwacht. Er werden te Praag reeds voorbereidselen gemaakt, om hen tegen den 3^{den} October te kunnen ontvangen.

— Een handelsberigt uit Breslau, van den 19^{den} September, meldt: « Of schoon het springen van eenen kruidwagen in de kamp te Kalisch, waardoor het leven van zoo vele menschen, en daaronder van onderscheidene doorluchtige personaadjen, in gevaar werd gebragt, zeer goed enkel als een ongelukkig toeval is te beschouwen, is er nogtans eene commissie aangesteld, om deze zaak nauwkeurig te onderzoeken. De uitslag van dit onderzoek zal, zegt men, aan de troepen bij eene dagorder bekend gemaakt worden.

— Uit Salzburg wordt den 19^{den} September het volgende geschreven:

« De dagbladen zeggen, dat de hertogin van Berry...

ontving. Dit wil men niet tegenspreken. Doch, naar de verzekering van ooggetuigen, was dit met eenige vorstelijke personaadjen geenszins het geval. Inzonderheid heeft de grootvorstin Helena, welke van vrouwen eenen veel hooger den dunk, dan van de zoogenoemde moderne Franche holdtafelijkheid heeft, opzettelijk hare terughouding jegens de Prinses laten blijken. Geheel Ischl weet het, hoe de zedelijk reine en even schoone als geestrijke grootvorstin Helena, toen zij zich op het bal van het casino bevond, zoodra de hertogin van Berry binnenkwam opstond, slechts eenige woorden met haar wisselde, en zich vervolgens, de overige personen minzaam groetende, uit de zaal verwijderde. Over de oorzaak van het vertrek der hertogin van Berry van Ischl loopen onderscheidene geruchten. Zeker is het, dat zij ongaarne wegging.

BERLIJN den 27sten September.

Uit Breslau wordt den 24sten dezer, gemeld: Zijne Majesteit de Koning heeft gisteren het dorp Oswitz bezocht, en heden, in gezelschap van HH. KK. HH. den Prins en de Prinses der Nederlanden, alsmede van de Prinses van Liegnitz, het park te Schwetzig. HH. KK. HH. de Kroonprins, Prins Willem en zijne gemalin, de Erfgroothertogen de Erfgroothertogin van Meckelenburg-Schwerin en de hertog van Cumberland hebben reeds heden morgen de reis naar Teplitz voortgezet, nadat hun in den afgelopen nacht de Prinsen Karel en Albrecht derwaarts waren vooruitgegaan. — Heden namiddag omstreeks 5 uur, zijn Hunne Majesteiten de Keizer en de Keizerin van Rusland met Hunne Keizerlijke Hoogheden de grootvorstin Olga en de grootvorst Konstantijn, van Kalisch komende, onder het gelui van alle klokken, alhier aangekomen, en onder het gejuich der ingezetenen in het koninklijke regeringsgebouw afgestapt. 's Avonds waren de straten en pleinen der stad, de hoofdtorens, het raadhuis, de beurs en meer andere publieke gebouwen feestelijk verlicht.

— Volgens berigten uit Breslau, van den 26sten, is Z. M. de Keizer van Rusland, na een ophoud van eenen halven dag, (alzo den 24sten des nachts omstreeks 11 uur) over Schwetzig en Landskron verder gereisd. Hare Majesteit de Keizerin is haren doorluchtigen gemaal den 15^{den}, des morgens om 6 uur, gevolgd, en een uur later heeft ook Z. M. de Koning over Liegnitz naar Görlitz de reis naar Teplitz aange-

noemen. Zijne Keizerlijke Hoogheid de grootvorst Michael is den 25sten, des voormiddags omstreeks 10 uur, te Breslau aangekomen, en heeft na een kort ophoud, de reis, mede over Liegnitz, voortgezet.

— In den namiddag van den 21sten dezer is de Rus. Keizerlijke vloot weder op de reede van Dantzig voor anker gekomen, waar zij nu zal blijven tot aan de inscheeping der uit Kalisch terugkeerende troepen der garn. Deze inscheeping zal waarschijnlijk den 7^{den} October plaats vinden. 's Avonds te voren zat er te Dantzig een groot bal gegeven worden, waartoe nu reeds de noodige voorbereidselen worden gemaakt.

BERLIJN, den 28sten September.

Zijne Majesteit de Koning is den 26sten tegen den avond in gewenschten welstand te Teplitz aangekomen, nadat hoogstdezelve van den 25sten op den 26sten te Görlitz overnacht had. Z. M. de Keizer van Rusland was reeds den 25sten te Teplitz aangekomen. Hare Majesteit de Keizerin werd nog in den avond van den 26sten verwacht.

CHRISTIANIA, den 18^{den} September.

Eergisteren avond om elf uur is Z. M. de Koning van Zweden en Noorwegen, vergezeld van de burgerwacht van Christiania en vele boeren, alhier aangekomen. De Koningin was in den morgen van den 15^{den} over Kongsvinger alhier aangekomen. Hare Majesteit is in geen 10 jaren in de hoofdstad van Noorwegen geweest.

PARYS, den 29sten September.

De ministeriele bladen behelzen heden de volgende tijdingen uit Spanje:

« De junta van Saragossa heeft, bij besluit van den 20ten dezer, den kapitein-generaal Montés, die tegen haar werkzaam was, afgezet. Hij is door den brigadier Ocaña vervangen.

» De junta's van Andalusië hebben de oprigting van eene centrale junta te Andujar bepaald, alsmede, dat op dat punt eene armee van 16 duizend man ter verdediging van Andalusië zal worden opgesteld. Het is geweten, bij gelegenheid, dat Mina tot kapitein-generaal nogeropen is; voorts dat er den 19^{den} te Valencia eene volksheweging heeft plaats gehad, en dat men voor eene plundering bevreesd was.

Het gezag der regering van Madrid wordt nu nog slechts in Ond-en-Nieuw-Kastilie erkend.

De dagbladen van Barcelona, van den 19^{den} en 20sten September, behelzen het volgende:

« Gisteren avond is er opschudding in de stad geweest, omdat met den post de bevestiging van het gerucht van den val van Toreno niet ontvangen werd. Eenige volkshoopen liepen over straat en riepen: « Leve de Unie! Weg met het ministerie!

« Dezen morgen is de officiele tijding van het ontslag van den vasthoudenden minister in een oogenblik de gansche stad door verspreid. Er had aanvankelijk eenige beweging plaats; maar de stedelijke militia vatte de wapens op en de rust werd verzekerd.

« De stad en het fort Montjouy zijn heden avond ter eere van den val van Toreno geillumineerd geweest.»

Het dagblad van Saragossa, van den 14^{den}, behelst een zeer zonderling stuk, namelijk eene petitie van verscheiden geestelijken aan de regerings junta. « De priesters, zeggen de verzoekers, hebben, even als alle andere menschen, het regt om de wapens ter verdediging van hunne personen en van het vaderland te dragen. Gezag en voorbeelden zouden ons niet ontbreken; maar vermits de junta zulke groote kund bezit, behoeven wij ze niet op te sommen. Derhalve verzeeken wij, de oprigting toe te staan van eene compagnie geestelijken, ter verdediging van de publieke orde en het vaderland.» — De opperjunta heeft dit aanbod geredelijk aangenomen, en bepaald, dat de compagnie erkend zou worden, zoodra er aanvankelijk dertig priesters onder de wapens zouden zijn.

— De verantwoordelijke beheerder van den republikeinschen Refrémateur is, wegens eenige artikels, reeds voor de aanneming van de nieuwe wet op de drukpers geplaatst, door het hof van essies weder tot 3 maanden gevangenis en 10,000 franken boete veroordeeld.

— Er zijn weder twee ontvlugte staatsgevangenen van Parijs op den weg naar België gevat.

— De Algerijnsche Moniteur behelst berigten uit Algiers van

— Men schrijft uit Lochem: „Voorleden Vrijdag genoot onze stad het bijzondere voorrecht onzen geliefden Koning binnen hare muren te zien.

Z. M. den heer baron van Nagell van Ampsen met een bezoek op deszelfs landgoed, wissende vereeren, kwam daar omstreeks den middag aan, vergezeld van H. M. de Koningin, HH. K.K. HH. Prinses Albert van Pruisen, en Prinses Louise, dochter van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden. De vorstelijke personaadjen werden door de zamengevloede ingezetenen uit alle standen met kartellijk gejuich begroet. Op het huis Ampsen afgestapt zijnde, zag men het vorstelijke gezelschap, door Mijneheer en Mevrouw van Nagell begeleid, eene wandeling op dat fraaie landgoed doen. Men had toen het genoegen al de vorstelijke personen nog van naderbij te beschouwen, en werd verrukt door de minzaamheid, welke zij jegens een iegelijk lieten blijken.

Na het middagmaal genomen te hebben, reed de vorstelijke familie omstreeks vijf ure terug naar het Loo, thans onze stad passerende, waar het gejuich der menigte, de menigvuldige vlaggen en versierselen van groen en bloemen, weder de tolken waren van de gehechtheid der inwoners aan het Vorstelijke Huis.

AMSTERDAM, den 1sten October.

Beurs van den 30sten September.

Ofschoon de heden ontvangene berichten uit Spanje melding maken van een nederlaag, welke de Carlisten geleden hebben, zoo waren toch de Spaansche schuld-brieven te Parijs en Antwerpen in eene flauwe houding, hoorden van den anderen kant de bewegingen in de provincien van Spanje meer en meer in eenen revolutionairen zin weld wrienen. Hierbij komt, dat het Spaansch ministerie nog niet zeker geconstitueerd is en het gebrek aan eenige nadere tijdingen uit Madrid zelf. Dien ten gevolge leden ook hier de Spaansche effecten eenen niet onbeduidenden achteruitgang, terwijl men tevens van laters nog meer ongunstige berichten sprak.

De berichten uit Frankrijks hoofdstad worden verbaazend snel aangebragt; de gebeurtenissen, die gisteren te Parijs ter beurs plaats hadden, zijn heden hier bekend door middel eener regelmatig ingerigte Duivenpost, welke, indien het weder niet bijzonder ongunstig is, steeds prompt aankomt, ook van Londen naar Antwerpen heeft men reeds deze dierlijer tot het overbrengen van tijdingen algerigt en het beantwoordt reeds aan het voorgestelde doel.

Fluctuatien der prijzen:

Spanje. 5 pCt. perpetuelen openden $32\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$, vielen tot 31 en bleven $31\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$ bij veel handel; 3 pCt. 19, 19 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, 19, 18 $\frac{1}{2}$ insgelijks bij eenige, doch minder aanmerkelijke affaire; Fransche uitgestelde van $14\frac{1}{2}$ tot 15 $\frac{1}{2}$ verhandeld en op deze hoogte gesloten; de laatste in cortea was insgelijks in eenen geringen achteruitgang; de laatste van deze van 10 $\frac{1}{2}$ tot 11 $\frac{1}{2}$ en niet plaatsing tot 10 $\frac{1}{2}$ en konde zich niet weder verhandelen; er is tamelijk veel daarin omgezet; coupons 18 $\frac{1}{2}$ en 19 bij weinig affaire.

Holland. Onze 2 $\frac{1}{2}$ pCt. hebben in het begin den koers van 54 $\frac{1}{2}$ bereikt, doch vielen tot 54 $\frac{1}{2}$ met verkoopers; 5 pCt. 101 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$ bij zeer geringen handel; kansbiljetten openden à 24 $\frac{1}{2}$, klommen tot 24 $\frac{1}{2}$; gingen weder achteruit en bleven 24 $\frac{1}{2}$ bij veel handel; oude sijnndicaat goed prijshondend, 94 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$; dito nieuwe 79 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$; aandelen handelmaatschap bij iets meerder geoffereerd; en 113 $\frac{1}{2}$ met verkoopers gebleven.

Rusland. Oude en nieuwe Russen als gisteren, 104 en 104 $\frac{1}{2}$; Russen van 1831 en 1833 werden à 98 $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$ gedaan; reebels 69 à $\frac{1}{2}$; alle echter bij zeer geringe affaire.

Beurs van den 1sten October.

De achteruitgang, welke gisteren de Spaansche effecten geleden hebben, was heden niet meer te merken; de Spaansche schuld-brieven, en werd heden wederom in eenen geringen achteruitgang geplaatst.

De revolutionaire geest wint van dag tot dag meer veld in Spanje; men zeide, dat eene groote armee op Madrid in aantocht was om ook daar van de koningin de constitutie van 1812 te verlangen, en dien ten gevolge zou de Koningin Madrid verlaten hebben; in hoeverre deze hoogst belangrijke tijdingen gegrond zijn, zal nader moeten blijken, doch was de invloed daarvan op de Spaansche schuld-brieven hoogstnadelig.

Fluctuatien der prijzen:

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 30, 30 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$ in het begin; 29 $\frac{1}{2}$ in den loop der beurs en 29 $\frac{1}{2}$ gebleven met zeer uitgebreiden handel; 3 pCt. van 19 tot 18 $\frac{1}{2}$ achteruitgaan en 18 $\frac{1}{2}$ gebleven; cortea openden 28, stegen tot 28 $\frac{1}{2}$ en bleven 28 $\frac{1}{2}$ bij veel handel; de laatste van deze van 10 $\frac{1}{2}$ tot 11 $\frac{1}{2}$ en niet plaatsing tot 10 $\frac{1}{2}$ en konde zich niet weder verhandelen; coupons derzelve bleven, na eenen geringen achteruitgang, 18 $\frac{1}{2}$ en 19 bij weinig handel.

Holland. Alle onze binnenlandsche effecten tot iets verlaagde koers verkrijgbaar: 2 $\frac{1}{2}$ pCt. bleven 54 $\frac{1}{2}$; 5 pCt. 101 $\frac{1}{2}$ pCt.; kansbiljetten 24 $\frac{1}{2}$; oude sijnndicaat 94 $\frac{1}{2}$; dito nieuwe 79 $\frac{1}{2}$; aandelen handelmaatschap 113 $\frac{1}{2}$ à 114 $\frac{1}{2}$; nieuwe 101 $\frac{1}{2}$ à 101.

De Belgische rente-betaling.

(Ingezonden.)

Een der hoofdbezwaren, welke Oud-Nederland sedert den Belgischen opstand en afval drukken, is voorzeker de betaling der renten van dat gedeelte der schuld, hetwelk zoowel door de mogendheden als door onze regering in België is erkend te zijn het Belgisch aandeel in de voormatige vereenigde Nederlandsche schuld. Wel is waar, geen verdrag is door onze regering tot hertoe geteekend, hetwelk die erkenning inhoudt, maar men herinnere zich, dat zij in de voorgedragene som van f 8,400,000, welke België jaarlijks voor de rentebetaling zoude moeten opbrengen, genegen heeft genomen; dat zij aan het verdrag, hetwelk uit Berlijn is voorgesteld, en waarin de renten voor dat zelfde beloop waren uitgetrokken, verklaard heeft hare toestemming te kunnen geven; en dat het ten gevolge van dit een en ander was, dat de regering van haar eerste voorstel, om $\frac{1}{2}$ der renten van de schuld ten laste van België te brengen, is afgegaan, en zij daarvoor, overeenkomstig het verdrag der 24 artikelen, steeds f 8,400,000 heeft uitgetrokken. Het is deze rentebetaling, welke België doet hopen, dat Oud-Nederland, indien hetzelfde voortdurend daarmee blijft belast, vroeg of laat zal doen besluiten, om tot de door hetzelfde voor te dragen schikkingen gereeder toe te stemmen; maar tevens is zij voor België de voornaamste beweegreden, waarom hetzelfde zich ongeneigd verklaart, om eenige schikking te treffen. Inmiddels zijn reeds acht keeren de renten door Oud-Nederland voor België opgebracht, en, bij het naderend tijdstip van den aanvang van het jaar 1836, zal zulks, indien doot de regering denzelfden weg, als tot dus verre, wordt gevolgd, voor de negende maal moeten plaats hebben. De voordragt daarop geeft echter ieder keer bij 's lands afgevaardigden aanleiding tot het voordragen van verschillende beschouwingen over deze teedere aangelegenheid. Tot dus verre heeft de maatregel, hoezeer nu eens met eene groote, of dan eens met eene kleine meerderheid, de goedkeuring der Staten-Generaal verworven: doch is het te voorzien, dat dezelve, bij langere voortdaring, aan meerder en meerder tegenstand zal zijn blootgesteld; en behoort het niet tot de onmogelijkheden, dat die meerderheid bij eene of andere stemming in eene minderheid zal veranderen. Wat de regering dan zal te doen staan; in hoe vele ongelijkheden zij zich dan gewikkeld zal zien, zullen wij niet onderzoeken. Wij vragen alleen of het raadzaam zou zijn, dat het tot zulk een uiterste kwam.

Gaarne willen wij erkennen, dat het hoogstmoeijelijk is, om eenen anderen weg in te slaan, vooral, nadat men reeds acht malen dien, naar het schein, met goed gevolg heeft bewandeld. Maar het is juist hier de vraag: is de maatregel met goed gevolg bekroond geworden, en hieraan meenen wij te mogen twijfelen. Het is toch bewezen, en hierboven gaven wij dit reeds te kennen, dat de voldoening dezer renten voor Oud-Nederland eene der hoofdoorzaken is, dat de Belgen niet gezind zijn, om den vrede te sluiten. Het is natuurlijk, dat een volk, hetwelk alle denkbeelden van eer en plicht verloren heeft, gaarne eenen last van deszelfs schoulers werpt, hetwelk volgens recht en billijkheid door hetzelfde moest worden gedragen; maar moet een land, hetwelk zich bereids acht keeren dien last heeft getroost, deze oneerlijke handelwijze begunstigen en in de hand werken? Moeten wij, door eene langere voldoening, de aanleiding ondersteunen, welke de sluiting van den vrede steeds doet uitstellen? Wij stemmen toe, dat, wanneer Oud-Nederland met de voldoening dezer renten ophoudt, de Belgen dezelve mis-schien evenmin zullen dragen; maar wij gelooven, dat de vrees daarvoor het land, hetwelk getoond heeft gaarne te willen beproeven, om tot de sluiting van den vrede, indien dezelve spoedig had plaats gevonden, de eer van het ingestorte vereenigde huis te willen ophouden, niet moet bewegen, om steeds schatten voor het ongetrouwe, afgevalen deel op te brengen, waarvan het terugbekomen mogelijk vooreerst onder de hersenschimmen behoort. Elk halfjaar verhoogt toch het kapitaal der achterstallige renten, en hoe hooger hetzelfde wordt, zoo veel te minder hoop bestaat er, dat Oud-Nederland het terug zal ontvangen. Reeds 33 $\frac{1}{2}$ miljoen zijn er, (het bedrag der renten, welke België zou moeten voldoen, op f 8,400,000 jaarlijks gerekend,) door Oud-Nederland, sinds 1830 met dat doel opgebracht; en verandert men niet van denkwijke, dan zal dit aanzienlijk kapitaal renten, met Januarij aanstaande, tot bijna acht en dertig miljoen gulden opklommen. Het is algemeen bekend, welke pogingen de regering, bij het einde van ieder jaar, steeds moet aanwenden, om de gewone uitgaven met de bestaande middelen te dekken. Ieder, die het wel meent met Konink en Vaderland, zal hopen, dat de pogingen der regering ten deze met eenen gunstigen uitslag zullen bekroond worden. Dit is echter zeker, dat, wordt deze gewenschte uitkomst bereikt, dit altijd met veel moeijelijkheid gepaard zal gaan, en dat men den Hemel zou mogen danken, wanneer wij eenig begrootingsjaar zonder nieuwe lasten zullen mogen zien sluiten. Bij dezen toestand van 's lands schatkist, waarin dezelve voornamelijk gebragt is door den opstand der Belgen, is het onmogelijk, dat dezelve eenigen buitengewonen last kan dragen; en middelerwijl ziet men het bedrag van de rentebetaling der nationale schuld jaarlijks stijgen, en is het te vrezen, dat, bij eene langere voortdaring van den tegenwoordigen stand van zaken, de regering, ondanks zich zelve, zich genoodzaakt zal zien, nieuwe schulden aan te gaan, en, dienvolgens, het bedrag der renten op nieuw te verhooggen. Ook op dezen grond is eene verdere betaling der renten voor België, onze inzichten, onraadzaam en ondoelmatig. Twee antwoorden zal men ons wellicht op deze aanmerkingen geven. In de eerste plaats, dat deze rentebetaling niet dadelijk komt ten nadeels van 's lands schatkist, omdat de voldoening derzelve, in den laatsten tijd, aan het amortisatie-sijnndicaat is opgedragen; maar wij gelooven, dat het ook uit dien hoofde niet is aan te raden, deze betaling langer te doen voortduren. Het sijnndicaat is toch een lichaam, hetwelk veel goeds kan gesticht hebben, doch dat, over het algemeen, niet zeer bemind is, vermits hetzelfde in het duister werkt, en men reeds dikwerf er erfelijk is op bedacht geweest, om het geheel te vernietigen. Wij laten in het midden in hoe verre zulks nog mogelijk is; maar meenen, dat men met ons zal moeten instemmen, dat het gevaarlijk is, om aan eene instelling, welke werkzaamheden en bezittingen men niet

kent, en op welke vernietiging zoo velen onophoudelijk aandringen, voortdurend een last op te leggen, dien men niet weet of dezelve dragen kan, en die trouwens ook geenszins met het doel harer oprigting overeenstemt. Maar bovendien, wanneer de Belgen dezen last niet van ons afnemen, of de betaalde renten ons niet teruggeven; dan zal, in allen gevalle, het syndicaat de schaden, daaruit voortvloeiende, niet kunnen dragen, en zal alzoo de last wel degelijk zwaarder van Oud-Nederland komen. Wij zullen dan genoodzaakt zijn bij hooge lasten, ook der ten gevolge van den Belgischen opstand gemaakte zeer aanzienlijke schulden, nog te moeten voldoen reuten van zoo veel tijd achteruit, welke gedragen moesten worden door een laad, hetwelk ons zoo veel ophef berokkent en reeds veroorzaakt heeft, dat een hooge nieuwe rentelast van de 5 pCt schuldbrieven op ons drukt. Een tweede antwoord zal zijn, dat, hoe bereidwillig men ook zou mogen wezen, om van de verdere betaling der renten van België af te zien, men het middel, om eene afscheiding van schuld te bewerkstelligen, niet kent. Maar wij gelooven, dat de vernuftige minister, die met het beheer der geldmiddelen in ons rijk belast is, wel eenig ontwerp zal kunnen beramen, hetwelk tot dat einde zou kunnen strekken; en was dit het geval niet, dan zijn er in ons land zoo vele kundige en ervaren financiers, dat wel één hunder deze zwaarigheid zou weten te boven te komen, te meer daar het hier het voornaamste, het belang en het welzijn van het vaderland, geldt. Wij vertrouwen dan ook, dat, wanneer men het omtrent het hoofdbeginsel eens zou zijn, de zwaargelden, welke bij de toepassing konden ontstaan, van zelve zullen kunnen worden opgelost. Eindelijk, herhalen wij het, dat eene ophouding der rentebetaling noodzakelijk is, omdat het zeker gaat, dat de meerderheid van 's lands vertegenwoordigers vroeger of later deze opoffering van de natie niet langer zouden kunnen vergen; en dat, bij het schipbreuk tijden van de voorstellen van regeeringswege, daaruit nieuwe en grootere vertrekkelingen zouden kunnen voortspuiten, waaruit allerlei onheil zou kunnen ontstaan, welke vermindering en voorkoming wel, naar het ons toeschijnt, algemeen zal worden gewenscht. Wij besluiten derhalve met den wensch uit te drukken, dat de natie van verdere rentebetaling voor België zal kunnen worden ontheven, omdat zij daartoe, en zes bedankens, niet verplicht is; de staat harer geldmiddelen zulke niet toestaat; de betaling daarvan de sluiting van een vredesverdrag verschaft; de voldoening der renten voor het syndicaat ondoelmatig is, en wel voornamelijk, omdat bij iedere keer, dat het kapitaal dier achterstallige rente verhoogd wordt, het minder waarschijnlijk wordt, dat Oud-Nederland daarvan eenige terugbetaling zal ontvangen.

Terwijl wij dit stuk plaatsen, moeten wij aanmerken, dat in hetzelfde, zoorn als in alle redevoeringen van leden der Staten-Generaal, die zich tegen de verdere betaling der renten ten laste van België verklaard hebben, de mogelijkheid is aangetoond, om de onverdeelde schuld zonder medewerking van België te splitsen. Wij zouden gaarne ook maar de eerste aanwijzing van het middel daartoe vernemen; wij vreezen, dat de uitvinding van hetzelfde gaat boven het vermogen van onzen vernuftigen minister van financiën en van alle onze ervaren financiers. Overigens wenschen wij met den schrijver van harte, dat wij spoedig mogen ontslagen worden van den drukkenden last, die de betaling der renten, welke ten laste van België moeten komen, ons veroorzaakt.

De Redactie.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Sept. 0 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 30 Sept. 0 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 2 Duim; gevallen 0 D

OLDEBROEK, den 28sten September 1835. — Heden beviel van eene welgeschapene doch doode DOCHTER, vrouwe **A N N A H E L E N A DE G R E V E**, hartelijk geliefde Echtgenoot van

Mr. J. G. LUIKEN GLASHORST.

's GRAVENHAGE, den 22sten September 1835. — Heden overleed alhier de Wel Eerwaarde en Hooggeleerde Heer **C A R O L U S S U L P I T I U S F L A M E N T**, Doctor en oud-Professor te Sorbome; Ridder der Orde van den Nederlandsohen Leeuw, eerste Bibliothecaris van Z. M. den Koning, enz. in den ouderdom van 77 jaren.

Gisteren avond overleed, tot mijne en mijner twee kinderen, bittere droefheid, mijn teedergeheide Echtgenoot, de Heer **J. A. W. F. B O H N E**, in den ouderdom van 48 jaren en 7 maanden, aan de gevolgen van hevige bloedbraken, na eene genoeglijke Echtvereniging van ruim 25 jaren.

WAGENINGEN,
den 28sten September
1835.

A. H. VAN RIJN,

Wed. BOHNE.

De Apothekers-Affaire zal door de Medu-
we worden gecontinueerd.

A M O R T I S A T I E - S I J N D I C A A T
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.
VERKOOPING VAN RIJSWAARDENHOUT ENZ.
De **AGENT** VAN HET DOMEIN te **ZUTPHEN** zal, op **Donderdag den 8ten October 1835**, des morgens ten 9 ure, ten huize van **Th. V E R H O E V E N**, op den **Bijlandschen Waard**, in het openbaar, aan de meestbiedende, ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur van **Herwen en Aardt**, verkoopen:
Eenige Parcelen best **R I J S W A A R D E N H O U T**, eenjarig **T E E N H O U T** en **B L A D R I E T** uit de **Domaniale Lobitsche, Bijlandsche en Candiasche Rijswaard**.

den, waarvan de aanwijzing daags voor den verkoop door den opzigtder Domeinen **A. C. V E R H O E V E N**, op den **Bijlandschen Waard**, zal geschieden.

En zulks op alle zoodanige condities, als, voor de daarbij belanghebbenden, ter visie liggen, zoo ten kantore van voornoemden Heer Agent, als ter Secretarie der voormelde Gemeente.

De Agent voornemend,
J. VAN LAMSWEERDE.

§ § § Het **B O U W L A N D**, de **M o l e n k a m p**, te **Wes-tervoort**, groot 3 Bunders, 28 Roeden en 40 Ellen, bij vroegere Nummers dezer Courant breeder omschreven, is bijziet, met de hoogen, gebragt tot f 900. — De toeslag blijft bepaald op den 14den dezer, des morgens ten elf uren, aan het Westervoortsche Veer bij den Kastelein **B U S**. — Nadere informatien zijn te bekomen bij den Notaris **M. J. N Y H O F F**, te **Arnhem**.

+++ De Notaris **J A C O B S O N**, residentende te **Wijhe**, zal op Donderdag den 15den October 1835, des voormiddags te 11 uren, ten huize van **J. W. VAN DER MAAY**, in het dorp **Wijhe**, het volgende onroerend goed verkopen: **K E N B O O M E N**, geschikt voor **Palen** en **Bergroeden** staande onder den Huize **den Gelder** en het **Wijhigt**, bij het dorp **Wijhe**, nader bij Notitien omgeschreven en waarvan men ten kantore van gemelden Notaris inlichting kan bekomen.

De aanwijzing zal daags te voren en op den verkoopdag, van af des voormiddags te acht uren, *in loco* geschieden.

§ + § **G. B L A N C K E EN Z O O N, B R O E S EN G O S M A N, G. W E N D E L A A R, O. J. J E N S EN Z O O N, G. EN H. R O O M, C. A. VAN DER VOORT, J. H. W I E N S, J. W. K E R K H O V E N, A. VAN H A L L E, J. VAN O O S T E R W Y K B R U Y N, J. J. VAN D U P P E N B U H G J r., J. P. VAN D E R H U C H T, W. W. O O R M A N, J. H. R O E L O F S Z EN F. C. VAN H A L L**, Makelaars, zullen op Maandag den 12den October 1835, in het Locaal voor publieke verkooping, van ouds genaamd het **Oude-Zijds Heeren Logement**, des voormiddags ten 11 ure precies, ten overstaan van de Notarissen **M. J. C O M M E L I N, H. J. W E E F L A N D** en **M. R. J. T O E L A E R**, verkoopen: Eene liquide partij **E F F E C T E N**, als: Aandeelen in de **Nederlandsche Bank, Nederlandsche Scheepsredery**; Aandeelen **Bijtemer Meer**; Obligatien ten laste den **Graaf Balthazar**; ten laste **Kanalen van de Brug te Boven**; Obligatien van de **Landbouw**; Kantore de Heeren **H O P E EN C O M P.**, **Oostenrijk** bij de **Landbouw**; **DERS BETHMANN te Frankfort**; Aandeelen **Negotiatie op Landen in Amerika**, als **HOLLANDSCHE LANDCOMPAGNIE, NEGOTIATIE NOVEMBER 1805, CERTIFICATEN VAN AEGELOSE OBLIGATIEN, JANUARY EN JUNI 1792**; Obligatien ten laste **Columbia, Griekenland, Waldeck**; Lijfrentenbrieven **BOMBARDO**; Reversalen van **Zweedsche coupons**; voorts Obligatien en Aandeelen ten laste **Planters en Plantagien, in de Koloniën Suriname, Essequibo en Demerarij**, genegeleerd bij diverse Kantoren, breeder bij Notitien omgeschreven, welke in tijds bij gemelde Makelaars te bekomen zijn, zullende de Effecten en veilconditien, vier dagen voor en op den verkoopdag, ter visie zijn ten Kantore van bovengenoemde Notarissen.

's Rijks Stocterij te Bokulo.

De Kolonel, Directeur van het Etablissement, zal, ingevolge daartoe bekomene autorisatie van het Departement van Oorlog, op Zaterdag den 10den October 1835, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van den Kastelein **A. M A R T E N S**, te **Bokulo**, publiek doen verkoopen, **twee H E N G S T E N**, vijf **R U I N E N** en vijf **M E R R I E N**, waarvan de meeste nog geschikt zijn voor den Landbouw.

+++ De Ondergeteekende, Correspondent van de Kantoren van Administratie van **F O N D S E N** OF HET **G R O O T B O E K D E R N A T I O N A L E S C H U L D**, onder Hoofd-Directie van de Heeren **GERWICH EN WAGNENGH** en **Wed. B O S K I**, en van **MAARSEVEEN EN LE JOLLE**, te **Arnhem**, adverteert, dat dagelijks, ten zinnen **Kantore**, wordt betaald de betaling der **Compans** pCt **W. T. A. S. C. E.** denzelfden veer, **Arnhem**, den 3den October 1835.

E. C. ENGELBERTS,
Commissararis in Effekten.

+++ **G. DE V E E R**, Az. in de **Palmboom**, heeft ontvangen besle Roersche **S T E E N K O E N** en **G R U I S**; waarvan zijne geëerde Begunstigers, naar gewoonte, de provisie uit het Schip kunnen opdoen. **Arnhem**, den 2den October.

§ § § Twee **B L I K S L A G E R S - K N E C H T E N** kunnen, tegen goed loon, werk bekomen bij **B. A D R I A N I**, Blikslager te **Leeuwarden**.